

۲۰۱۳/۰۳/۱۹

محمد اکبر خوشبين

ده در کجا، و درخت ها در کجا؟ یک خواهش دوستانه از آقایان هاشمیان و نگارگر

نوشته های محترم هاشمیان و نگارگر در باره شعر حضرت ابوالمعانی بیدل را در پورتال افغان جرمن آنلاين تعقيب کرده ام. گرچه نوشته های شان در باره شعر حضرت بیدل شامل مطالب بسیار دلچسپ می باشد که هر کدام برداشت های متفاوت از آن دارند، ولی جای تأسف است که یگان تاخت و تاز های شخصی هم در این مقالات گنجانیده شده است.

یک خواهش دوستانه ازین دو استاد محترم دارم که در مقالات خود تجدید نظر نموده و نظرات خود را در باره شعر بیدل بدون اشاره و یا یاد آوری منفی از یک دیگر خود به نشر بسیارند. نتیجه این خواهد شد که علاقه مندان شعر بیدل از دانش هر دو استاد، بدون کشانده شدن در اتهامات شخصی و کنایه های شان، مستفید شوند.

اگر راست بگویم بعضی قسمت های این مقالات واقعاً برای نسل جوان افغان مأیوس کننده است که اشخاص چیز فهم ما در بعضی موارد به حملات شخصی بالای یکدیگر متوسل می شوند. خوب است که خوانندگان مقالات خود در باره اینکه کدام برداشت از شعر بیدل برای شان منطقی تر و با مفهوم تر است قضاوت کنند.

ایکه چرا در بعضی موارد دانشمندان ما شیوه نقد از نوشته های یکدیگر را بدون توصل به حملات شخصی نمی توانند انجام دهند برای من قابل درک نیست. شاید که یگان جوانب فرهنگ افغانی ما تا آن اندازه که مطلوب است جای خود را به فرهنگ "احترام متقابل" که در حلقه های اکادمیک غربی مروج است نداده باشد.

به یاد یک اصطلاح غربی ها افتادم که می گویند: "می توان پسر جوان را از قریه برون کرد اما نمی شود قریه را از پسر جوان برون کرد". البته شاهد بعضی ازین تعرضات نه تنها در رسانه های انترنیتی، بلکه در تلویزیون ها هم بوده ایم که از سوابق تحصیلی و یا کاری دیگران به شکل ریشخندی و یا تمسخر آمیز یاد آوری شده و این خود باعث انزجار بینندگان و عدم توجه به محتویات صحبت های گویندگان می شود. چه فایده که درجات علمی خود را به رخ دیگران بکشیم ولی در عمل وقتاً فوقتاً نشان بدهیم که از آن فرهنگ "احترام متقابل" پیروی نمی کنیم؟

از پورتال محترم افغان جرمن آنلاين خواهشمندم که در مقالات این دو دانشمند تجدید نظر نموده و از آنها تقاضا کند مقالات خود را بدون تعرضات شخصی دوباره نشر کنند. البته روح حضرت بیدل هم ازین کار خشنود خواهد شد که در تشریح اشعار شان و صحبت در باره تصوف و عرفان، مسائل شخصی گنجانیده نشده باشد.

تجدید نظر در نوشته هم چنان بیانگر شکسته نفسی این دو استاد محترم خواهد بود. اگر خود شان وقت تجدید نظر در مقالات خود را نداشته باشند، بنده هم می توانم با کمال خوشی در صورت دریافت نوشته های اصلی شان این کار را انجام بدهم تا همه خوانندگان از دانش این استادان بدون حاشیه روی ها مستفید شوند.

اگر در این نقد "احترام متقابل" به این دو استاد محترم را مراعات نکرده باشم، با بزرگواری خود مرا ببخشند.

پایان

د پایو شمیره: له ۱ تر ۱

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

پاډونه: دليکنې دليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په خیر و لولئ